

<p>ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ. ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό. 17-31). Απολυτίκια. Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα τὰ σὰ Θεοτόκε Μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν. Αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.</p> <p>Καθίσματα. Τὰ μαρτυρικά τοῦ ἤχου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 85-116). Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ζέων πίστεως ὀρθοδοξία, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, καταργήσας τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον, καὶ ὀλοκαύτωμα θεῖον γενόμενος, θαυματουργίαις δροσίζεις τὰ πέρατα. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Θεῖον δῶρόν σε πρὸς σωτηρίαν, πάση δέδωκε τῇ οἰκουμένη, ὁ ἐν τοῖς ἄθλοις δυναμώσας σε</p>		<p>ΣΑΒΒΑΤΟ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ. ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΟΡΘΡΟΣ Προκαταρκτικά. (Συλλειτουργικό.Σελ. 17-31). Απολυτίκια Εἶναι μεγάλα τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως! Στὴν πηγῇ τῆς φλόγας ὅπως ἐπάνω σὲ ἀναπαιτικό νερό, ὁ Ἅγιος Μάρτυρας Θεόδωρος ἀγάλλονταν· Διότι, ἂν καὶ ρίχθηκε στὴ φωτιά, γιὰ νὰ καεῖ ὀλόκληρος, προσφέρθηκε στὴν Ἁγία Τριάδα ὡς ἄρτος εὐχάριστος (νόστιμος). Μὲ τίς δικές του ἱκεσίες, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε τίς ψυχές μας.</p> <p>Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίο. Ὅλα ξεπερνοῦν τὴ σκέψη, ὅλα εἶναι ὑπερένδοξα τὰ μυστήριά σου, Θεοτόκε· Σφραγισμένη μὲ τὴν ἀγνότητα καὶ προφυλαγμένη μὲ παρθενία ἀναγνωρίσθηκες Μητέρα ἀληθινὴ πού γέννησες ἀληθινὸ Θεό. Αὐτὸν ἰκέτευε νὰ σωθοῦν οἱ ψυχές μας.</p> <p>Καθίσματα. Τὰ μαρτυρικά τοῦ ἤχου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 85-116). Καθίσματα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Ὀλόθερμος γιὰ τὴν ὀρθοδοξία τῆς πίστεως ἔσβησες τὴν πλάνη τῆς κακοδοξίας καταργώντας τὴν ἀθεΐα τῶν εἰδώλων, καὶ ἀφοῦ ἔγινες ὀλοκληρωτικὴ ἱερὴ θυσία, δροσίζεις μὲ τίς θαυματουργίες τὰ πέρατα. Μάρτυρα ἔνδοξε, ἰκέτευε τὸν Χριστὸ τὸν Θεὸ νὰ δωρίσει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος. Σάν θεῖο δῶρο γιὰ σωτηρία σέ ἔδωσε σέ ὅλη τὴν οἰκουμένη ὁ Κύριος πού σέ ἐνδυνάμωσε στοὺς ἀγῶνες</p>
---	--	---

Κύριος, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους ἰώμενος, καὶ τῶν σωμάτων τὰ πάθη τροποῦμενος. Μάρτυς Θεόδωρε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον, Θεὸν ἐν μήτρᾳ σου, Παρθένε ἄχραντε, κυφορήσασα, τὸν πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀρρεούστως ἀνατείλαντα, Λόγον ἐνυπόστατον, καὶ Υἱὸν ὁμοούσιον, τοῦτον ἐκδυσώπησον, σὺν Προφήταις καὶ Μάρτυσιν. Ὅσίοις, Ἀσκηταῖς, καὶ Δικαίοις, δοῦναι ἡμῖν λύσιν πλημμελημάτων.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35).

Κανόνες.

Ὡιδὴ Α'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Ὁ πάντων ἐπέκεινα, σὲ τὴν ἀρρήτως γεννήσασαν, ἀπάντων προέθηκε, τῶν ἑαυτοῦ ἐκλεκτῶν· ὅθεν σήμερον, τὸν τούτου στεφανίτην, ὑμνοῦντες Πανύμνητε, σοὶ προεξάρχομεν.

Τὸν μέγαν ἐν Μάρτυσι, τὸν ἀθλητὴν τὸν ὑπέρλαμπρον, τὸν ὀνομαστότατον, καὶ περιβόητον, τὸν ἐν θαύμασιν, ἀπ' ἄκρων γῆς εἰς ἄκρα, ἐπίσημον ἄσματι, μέλψω Θεόδωρον.

Ἡμέρα εὐφρόσυνος, ἐν ταῖς πενθίμοις ἀνέτειλε, καὶ τὴν σκυθρωπότητα, τούτων ἐφαιδρυνε, προεόρτια, προοίμια μακρόθεν, ἐκλάμψασα χάριτι, τοῦ θείου Μάρτυρος.

θεραπεύοντας τίς ψυχικὲς μας ἀσθένειες καὶ κατατροπώνοντας τὰ πάθη τῶν σωμάτων. Μάρτυρα Θεόδωρε, ἰκέτευε τὸ Χριστὸ τὸ Θεὸ νὰ δωρίσει σ' ἐμᾶς τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίο.

Ἐσύ, Παρθένε, πού κράτησες στή μήτρα σου τὸν ἀχώρητο Θεό, τὸν προσωπικό Λόγο καὶ ὁμοούσιο Υἱό τοῦ Θεοῦ, πού ἀνέτειλε προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα χωρὶς μεταβολή, Αὐτὸν παρακάλεσε μαζί μέ τούς Προφήτες καὶ Μάρτυρες, τούς Ὅσιους, τούς Ἀσκητές καὶ τούς Δικαίους νὰ μᾶς δώσει συγχώρηση τῶν σφαλμάτων.

Ὁ Ν'. Ψαλμός.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35).

Κανόνες.

Ὡιδὴ Α'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Ὁ Θεός πού εἶναι ὑπεράνω ὅλων, ἐσένα πού γέννησες μυστηριωδῶς σέ ἔβαλε μπροστά ἀπὸ ὅλους τούς ἐκλεκτούς του· Γί' αὐτό σήμερα ὑμνώντας τό στεφανωμένο ἀθλητὴ του, βάζουμε ἐσένα πρώτη.

Τὸν μεγάλο μεταξύ τῶν Μαρτύρων, τὸν ὑπέρλαμπρο ἀθλητὴ, τὸν ὀνομαστότατο καὶ ξακουστό, τὸν ἐπίσημο στά θαύματα ἀπὸ τό ἕνα ἄκρο τῆς γῆς μέχρι τό ἄλλο, μέ ἄσμα θά ὑμνήσω τὸν Θεόδωρο.

Ἡμέρα χαρμόσυνη ἀνέτειλε ἀνάμεσα στίς πένθιμες, καὶ χαροποίησε τὴ σκυθρωπότητά τους· λάμποντας ἀπὸ μακριὰ προεόρτιες προαναγγελίες μέ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρα.

<p>Ραντίζει καθάρσια, τὴν Ἐκκλησίαν τοῖς αἵμασι, τὸ ἅγιον σφάγιον, ὃ προσελάβετο, ὃ τεθυμένος, καὶ θῦμα δεδεγμένος, τὸν ὑπεραθλήσαντα, τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὡραῖον κἄν ἄωρον, τὸ ἐορτάζειν νενόμισται· ἢ γὰρ ὠραῖσασα, τὰ πάντα Δέσποινα, καὶ νῦν ἔδειξε, τῆς μνήμης κοινωνοῦσα, τῷ προκινδυνεύοντι ταύτης δι' αἵματος.</p> <p>Εἶρμός ἄλλος.</p> <p>Ὁ θαυμαστός ἐν Ἁγίοις ὄντως Θεός, ἐν ἐμοὶ θαυμάστωσον, τὰ ἐλέη σου Χριστέ, λόγον μοι δωρούμενος, ὡς ἂν, τὰ θαυμάσια τοῦ σου, αἰνέσω Μάρτυρος.</p> <p>Τὸ σταθερὸν ἐν τοῖς ἄθλοις καὶ καρτερόν, ἐν τοῖς πόνοις ἔδειξας, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, τὸ ταχὺ δὲ πάλιν ἐφ' ἡμᾶς, βοηθείας φανερῶν, τῆς σῆς Θεόδωρε.</p> <p>Τὴν εὐσεβῆ τῶν Πατέρων πίστιν ψυχῆς, τῆς αὐτοῦ ὁ τύραννος, ἀπωσάμενος κακῶς, ἀσεβῆ ἠθέλησε βουλήν, τῷ Θεῷ προσκεκρουκῶς, αἰεὶ πορεύεσθαι.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Θεορρημόνων προρρήσεις πάλαι ἀνδρῶν, ἐπὶ σοὶ πεπλήρωνται, Μητροπάρθενε σαφῶς, ὡς Θεὸν τεκοῦσαν ἀληθῆ, καὶ Θεὸν ἀληθινόν, ὑπερφυῶς καὶ φρικτῶς.</p> <p>Ὡιδὴ Γ'. (Τοῦ Μηναίου).</p> <p>Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου).</p>		<p>Ραντίζει ἐξαγνιστικά τὴν Ἐκκλησία τὸ ἅγιον σφάγιον (ὁ Ἅγιος Θεόδωρος), τὸν ὁποῖο πῆρε κοντά του, Αὐτὸς πού θυσιάσθηκε (ὁ Χριστός), καὶ δέχθηκε σάν θυσία αὐτόν πού ἀγωνίσθηκε γιὰ τὴ θεϊκὴ δόξα του.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Εἶναι ὠραῖο τὸ νὰ ἐορτάζουμε, ἔστω καὶ ἂν θεωρεῖται ἄκαιρο. Διότι ἡ Κυρία πού ἔκανε ὠραῖα τὰ πάντα, καὶ τώρα ἔδειξε, ὅτι συμμετέχει στὴ μνήμη, αὐτοῦ πού κινδυνεύει γιὰ χάρη τῆς μέ τὸ αἷμα του.</p> <p>Ἄλλος κανόνας.</p> <p>Ἐσὺ ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ὁ θαυμαστός ἀνάμεσα στοὺς ἁγίους σου, δεῖξε σ' ἐμένα ἀξιοθαύμαστα τὰ ἐλέη σου, Χριστέ, δωρίζοντάς μου λόγο, γιὰ νὰ ὑμνήσω τὰ θαύματα τοῦ δικοῦ σου Μάρτυρα.</p> <p>Ἐδειξες τὴ σταθερότητα στὰ κατορθώματα καὶ τὴν καρτερία στοὺς πόνους, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, φανερώνοντας ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά τὴν ταχύτητα τῆς δικῆς σου βοήθειας πρὸς ἐμᾶς, Θεόδωρε.</p> <p>Ἀφοῦ ἀπώθησε ὁ τύραννος τὴν εὐσεβῆ πίστη ἀπὸ τὴν ψυχὴ του, θέλησε νὰ βαδίζει πάντοτε σύμφωνα μὲ τὴν ἀσεβῆ ἀπόφασή του ἐρχόμενος ἀντιμέτωπος μὲ τὸν Θεό.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Οἱ Προφητεῖες τῶν ἀνδρῶν πού ἔλεγαν παλαιὰ τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ, ἔχουν ἐκπληρωθεῖ φανερά σ' ἐσένα, Μητέρα Παρθένε, ἐπειδὴ γέννησες Θεὸν ἀληθινό, καὶ μάλιστα Θεὸν ἀληθινό ὑπερφυσικά καὶ ἐκπληκτικά.</p> <p>Ὡιδὴ Γ'. (Τοῦ Μηναίου).</p> <p>Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου).</p>
--	--	--

Ἴδειν τὴν ἡμέραν τοῦ Υἱοῦ σου, ποθῶν ὁ χριστῶνυμος λαός, εἰς τύπον ταύτης Δέσποινα, τανῦν προεορτάζουσι, σὲ φέρουσαν ὑπόθεσιν, καὶ τὸν κλεινὸν Ἀθλοφόρον σου.

Νικᾶ πᾶσι τρόποις τὰ βελτίω· ὁ μέγιστος γὰρ ἐν ἀθληταῖς, εἰς εὐφροσύνην ἤμειψε, τὴν τοῦ καιροῦ κατήφειαν, τῆς εὐαγοῦς τὸ σύντονον, νηστείας τρέψας εἰς ἄνεσιν.

Οἰκεῖον καὶ πρέπον σοι τὸ δῶρον· καὶ γὰρ ἐξ οἰκεῖων Ἀθλητά· οὐς γὰρ αὐτὸς κατῶκισας, ἐν ταύτῃ τῇ μερίδι σου, περιχαρῶς τὰ δῶρά σοι, τὰ τῶν ἐπαίνων προσάγομεν.

Καλλίστην κρηπίδα κατεβάλου, ταῖς σαῖς ἀριστεῖαις Ἀριστεῦ, τὸν θῆρα τὸν ὀλέθριον, τὸν πῦρ καὶ φόνον πνέοντα, καταβαλὼν ὡς πάρεργον, ὑπερφυοῦς γενναιότητος.

Λυττήσας ὁ νέος ἀποστάτης, κατ' ἴσον δεινῶς τῷ παλαιῷ, καθάρματα τοῖς βρώμασιν, ὥσπερ ἰῶ συνέφυρεν, ἀλλὰ ψευσθεῖς ὁ δείλαιος, κατεσοφίσθη τῷ Μάρτυρι.

Θεοτοκίον.

Ἐπλήσθη μὲν σύμπασα Παρθένε, τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον ἢ γῆ, ἐκ σοῦ τῷ Κόσμῳ φάναντα, ἀλλὰ τοῖς θείοις Μάρτυσι, χάρις πολλὴ κρατύνασι, δι' ἑαυτῶν τὴν ἀλήθειαν.

Τριῶδιον. Ἔτερος.

Ὁ λαός πού ἔχει τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ (οἱ χριστιανοί) ποθῶντας νὰ δοῦν τὴν ἡμέρα τοῦ Υἱοῦ σου ὡς προτύπωση ἐκείνης, Κυρία, ἐορτάζουν τώρα προκαταβολικά ἔχοντας ὑπόψη ἐσένα καὶ τὸν ἔνδοξο Ἀθλητὴ σου.

Ὑπερισχύουν μέ ὅλους τοὺς τρόπους τὰ καλλίτερα· Διότι ὁ μέγιστος μεταξύ τῶν ἀθλητῶν μετέβαλε σέ εὐφροσύνη τὴ σκυθρωπότητα τῶν ἡμερῶν μετατρέποντας τὴν αὐστηρότητα τῆς νηστείας σέ ἄνεση (ἀνακούφιση).

Εἶναι προσφιλές καὶ σοῦ πρέπει τὸ δῶρο, διότι προέρχεται ἀπὸ δικούς σου (ἀγαπητούς), Ἀθλητά· Διότι ἐμεῖς, τοὺς ὁποίους ἐπέτρεψες νὰ κατοικοῦμε σ' αὐτὴ τὴ μερίδα σου (τὴ χώρα), σοῦ προσφέρουμε μέ χαρὰ τὰ δῶρα τῶν ἐπαίνων.

Τὸ καλλίτερο θεμέλιο τοποθέτησες μέ τὰ δικά σου κατορθώματα, Ἀριστε, κατανικῶντας σάν κάτι τιποτένιο μέ τὴν ὑπερφυσικὴ σου γενναιότητα τὸ ὀλέθριο θηρίο, πού ἀποπνέει φωτιά καὶ φόνο.

Λυσσασμένος ὁ νέος ἀποστάτης, ὁ Ἰουλιανός, ἐξ ἴσου φοβερά μέ τὸν παλαιό, τὸν διάβολο, ἀνέμειξε ἀκαθαρσίες μέ τὰ τροφίμα σάν δηλητήριο· Ἀλλὰ ξεγελάσθηκε ἀπὸ τὸν Μάρτυρα πέφτοντας ἔξω ὁ ἄθλιος.

Θεοτοκίο.

Γέμισε ὀλόκληρη ἡ γῆ, Παρθένε, ἀπὸ τὴ γνώση τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος προερχόμενος ἀπὸ σένα φώτισε τὸν κόσμο· Ἀλλὰ στοὺς ἀγίους Μάρτυρες ἀξίζει πολλὴ εὐχαριστία, γιατί ἐνίσχυσαν τὴν ἀλήθεια μέ τοὺς ἑαυτούς τους.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὅ πρὶν τῆς Εὐας τοῖς ὠσί, ψιθυρίσας δολίως, τὸν Ἀδὰμ δι' αὐτῆς δέ, ἀπατήσας δολερῶς, αὐτὸς καὶ νῦν τὸν ἰόν, τῆς κακίας πρὸς ἀπάτην κέχυκε.

Τὸν δόλον εἶχε κατ' αὐτοῦ, ἔτρεφε τὴν μανίαν, κατὰ τῶν εὐθηνούντων, καιρὸν ἐζήτει εὐθῆ, καθ' ὃν τὸ μῦσος τελεῖν, ἐμελέτα, ὁ παρανομώτατος.

Τῶν ἡμερῶν ἡ ἀπαρχή, τῶν ἀγίων ἐπέστη Νηστειῶν, ἐν αἷς ἅπας, Χριστιανὸς ἑαυτὸν, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, ἐκκαθαίρει, πάντων ἀπεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐλπίς τοῦ Κόσμου κραταιά, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένε, μὴ παρίδης ἀγαθῆ, τὴν δέησιν οἰκετῶν, τῶν ἐκ πόθου, σὲ μακαριζόντων ἀεὶ.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Θεϊκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, στερρῶς κατεφρόνησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Ἐκεῖνος πού πρὶν ψιθύρισε στά αὐτιά τῆς Εὐας μέ πονηριά, καὶ μέ αὐτὴν ἐξαπάτησε δόλια τὸν Ἀδὰμ, αὐτὸς καὶ τώρα ἔχυσε τὸ δηλητήριο τῆς κακίας, γιὰ νὰ ἐξαπατήσει τοὺς πιστοὺς.

Εἶχε τὸ δόλο μέσα του· Ἐτρεφε τὴ μανία ἐναντίον αὐτῶν πού βάδιζαν σωστά· Περίμενε τὸν κατάλληλο καιρὸ, κατὰ τὸν ὁποῖο μελετοῦσε νὰ ἐκτελέσει τὸ μολυσμὸ τῶν τροφίμων ὁ παρανομώτατος.

Ἐφθασε ἡ ἀρχὴ τῶν ἡμερῶν τῶν ἀγίων νηστειῶν, κατὰ τίς ὁποῖες κάθε χριστιανὸς καθαρίζει τὸν ἑαυτό του μέ πολλή ἐγκράτεια ἀπέχοντας ἀπὸ ὅλα.

Θεοτοκίο.

Ἐλπίδα τοῦ κόσμου δυνατὴ, σκέπη καὶ προστασία, Παναγία Παρθένε, μὴ παραβλέψεις, ἀγαθῆ, τὴ δέηση τῶν δούλων σου, πού σὲ μακαρίζουν μέ πόθο.

Μικρὴ Συναπτὴ.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

Καθίσματα.

Ἀφοῦ ἀνέλαβες τὴ θεϊκὴ πανοπλία καὶ κατέβαλες τὴν πλάνη τῶν εἰδώλων, παρακίνησες τοὺς Ἀγγέλους νὰ ἐγκωμιάζουν τοὺς ἀγῶνες σου· Διότι ἔχοντας φλογισμένο τὸν νοῦ σου ἀπὸ τὸν πόθο τοῦ Θεοῦ σταθερὰ καταφρόνησες τὸν θάνατο μέ τὴ φωτιά· Γί' αὐτὸ σύμφωνα μέ τὸ ὄνομά σου μοιράζεις, σ' αὐτοὺς πού ζητοῦν τὰ θεϊκὰ χαρίσματα, τὰ χαρίσματα τῶν θεραπειῶν. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε στὸν Χριστὸ τὸν Θεὸ νὰ δωρίσει ἄφεση πταισμάτων, σ' αὐτοὺς πού ἐορτάζουν μέ

<p>Δόξα...</p> <p>Μαξιμίνου θωπείαις μὴ ἐκλυθείς, τοῦ Χριστοῦ δὲ τοῖς λόγοις ἀνδρειωθείς, εἰδώλων τὰ τεμένη, ἐν πυρὶ ἀπετέφρωσας, ἀθλητικῶς νικήσας, καλῶς τὸν ἀντίπαλον, προφητικῶς διῆλθες, τὸ πῦρ ὡς ἐν ὕδατι· ὅθεν ἐπαξίως, ἀμοιβὴν τῶν ἀγώνων, πηγάζεις ἰάματα, τοῖς αἰτουσιν ἐκ πίστεως. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἁγίαν μνήμη σου.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ὡς πανάμωμος Νύμφη τοῦ Ποιητοῦ, ὡς ἀπειράνδρος Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δοχεῖον ὡς ὑπάρχουσα, τοῦ Ὑψίστου Πανύμνητε ἀνομιῶν με ὄντα, αἰσχρὸν καταγώγιον καὶ ἐν γνώσει γενόμενον, τοῖς δαίμοσι παίγιον, σπεῦσον καὶ τῆς τούτων, κακουργίας με ῥῦσαι, λαμπρὸν οἰκητήριον, δι' ἀρετῆς ἀπαρτίσασα, φωτοδόχε ἀκήρατε, δίωξον τὸ νέφος τῶν παθῶν, καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος ἀξίωσον, καὶ ἀκιβδήλου αἴγλης, φωτὸς ἀνεσπέρου σου.</p> <p>Ὡιδὴ Δ'. (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου).</p> <p>Ὡ καινῆς καὶ παραδόξου, μίξεώς τε, καὶ κράσεως! παρθενία τόκον, ἦνωσε τεχθεὶς ὁ θεάνθρωπος, ταῖς σκυθρωπαῖς δὲ ἡμέραις, τὴν εὐφρόσυνον, τὸν οἰκειὸν τιμῶν, Ἀθλητὴν</p>		<p>πόθο τὴν ἁγία μνήμη σου.</p> <p>Δόξα...</p> <p>Χωρὶς νὰ ὑποχωρήσεις στίς κολακεῖες (τά καλοπιάσματα) τοῦ Μαξιμίνου, ἀλλὰ ἀντίθετα ἀφοῦ ἔγινες ἀνδρεῖος μέ τά λόγια τοῦ Χριστοῦ, ἀποτέφρωσες μέ φωτιά τούς ναούς τῶν εἰδώλων, ἀφοῦ νίκησες μέ νίκη ὠραία τὸν ἀντίπαλο, πέρασες ἀπὸ τῆ φωτιά σάν μέσα ἀπὸ νερό· Γι' αὐτὸ ἀντάξια σάν ἀμοιβὴ τῶν ἀγώνων πηγάζεις θεραπείες, σ' αὐτούς πού τίς ζητοῦν μέ πίστη. Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, πρέσβευε στὸν Χριστὸ τὸν Θεό, νὰ δωρίση συγχώρηση σφαλμάτων, σ' αὐτούς πού ἐορτάζουν τὴν ἁγία μνήμη σου.</p> <p>Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Ὡς παναμόλυντη Νύμφη τοῦ Δημιουργοῦ, ὡς Μητέρα τοῦ Λυτρωτοῦ χωρὶς ἄνδρα, ἐπειδὴ εἶσαι δοχεῖο τοῦ Ὑψίστου, Πανύμνητη, ἐνῶ ἐγὼ εἶμαι αἰσχρὸ καταγώγιον (κατοικία τῶν ἀνομιῶν), καὶ ἔγινα ἐν γνώσει μου παιχνίδι τῶν δαιμόνων, τρέξε καὶ λύτρωσέ με ἀπὸ τὴν κακουργία τους κάνοντάς με λαμπρὴ κατοικία τῆς ἀρετῆς· Ἐσὺ ἀγνή πού δέχθηκες τό φῶς, διῶξε τό νέφος τῶν παθῶν, καὶ κάνε με ἄξιο τῆς οὐράνιας λαμπρότητας, καὶ τοῦ φωτός πού δέν δύνει (δέν βασιλεύει), μέ τίς πρεσβεῖες σου, ἀμόλυντη.</p> <p>Ὡιδὴ Δ'. (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου).</p> <p>Ὡ στήν καινούρια καὶ παράδοξη ἀνάμειξη καὶ συνένωση! Ὁ Θεάνθρωπος μέ τὴ γέννησή του ἔνωσε τὴν παρθενία μέ τὴ γέννηση, καὶ ἀνέμειξε μέ τίς σκυθρωπές ἡμέρες τὴ χαρμόσυνη τιμώντας τό δικό του Ἀθλητὴ.</p>
--	--	---

ἐγκατέμιξεν.

Ἴδε πῶς Χριστὸν ἐφίλει, ὁ Χριστῶ στρατευόμενος· τοὺς ἐχθροὺς γὰρ τούτου, ζήλω καὶ πυρὶ κατηνάλωσε, καὶ ἑαυτὸν τελευταῖον καλλιέργημα, καὶ δεκτὸν αὐτῷ θῦμα, προθύμως ἀπέδωκε.

Νικηφόρος ἐκ τῶν ἄθλων, ὁ Γεννάδας ἀνέλυσε, παρηρησία λόγων, καὶ ὑπεροψία κολάσεων, τοὺς θεατὰς καταπλήξας, καὶ γενόμενος, πάση κτίσει καινόν, καὶ παράδοξον θέατρον.

Ὅσοῦν μὲν οὐ συνετρίβη, τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότη μου, ὦ μακροθυμίας! καὶ μετὰ τὴν νέκρωσιν πάσχοντος, τὸν δὲ αὐτοῦ Στρατιώτην πῦρ δεξάμενον, καὶ τροχὸς ἠύλαβήθη, θανόντος προσάψασθαι.

Θεοτοκίον.

Συνθανόντες τῷ Δεσπότῃ, τῆς ζωῆς οἱ θεράποντες, καὶ συναναστάντες, ζῶσι παρ' αὐτῷ νῦν αἰώνια, καὶ τῷ Υἱῷ τὴν Μητέρα συνδοξάζουσιν, εὐλογοῦντες Πατέρα, Υἱόν, Πνεῦμα ἅγιον.

Εἰρμός ἄλλος.

Βουλὴν βουλεύεται, ὁ ἀσεβέστατος, καὶ σκοπεῖται, ὡς ὄντως ἐστὶ φρικτὴ· ἔγνω γὰρ ὁ δείλαιος, διὰ βρωμάτων μιαρῶν, τὸν λαὸν καταμολύνειν Χριστοῦ.

Εἰς ἔργον ἠνεγκε, βουλὴν τὴν ἄθεσμον, συσταλῆναι προστάξας τῶν καθαρῶν, ἐδεσμάτων

Δές πόσο ἀγαποῦσε τὸν Χριστό, αὐτὸς πού ἐπιστρατεύθηκε ἀπὸ τὸν Χριστό· Διότι ἐξαφάνισε τοὺς ἐχθροὺς τοῦ Χριστοῦ με ζήλο καὶ φωτιά, καὶ τελευταῖα τὸν ἑαυτό του τὸν πρόσφερε σ' Αὐτόν σάν ὠραία θυσία καὶ εὐπρόσδεκτο θῦμα.

Νικητὴς στοὺς ἀγῶνες ὁ Γενναῖος ἔφυγε ἀπὸ τὴ ζωὴ, ἀφοῦ κατέπληξε, αὐτοὺς πού τὸν ἔβλεπαν με τό θάρρος τῶν λόγων καὶ τὴν περιφρόνηση τῶν βασάνων, καὶ ἔγινε γιὰ ὅλη τὴν πλάση καινούριο καὶ παράδοξο θέαμα.

Δέ συντρίφθηκε βέβαια κόκκαλο τοῦ Θεοῦ καὶ Κυρίου μου πού ἔπασχε, καὶ μετὰ τό θάνατο· Ὡ στή μεγαλοψυχία του! Καὶ τὸν Στρατιώτη του, καὶ ἡ φωτιά πού τὸν δέχθηκε καὶ ὁ τροχός, ἀφοῦ πέθανε, φοβήθηκε νά τὸν ἀγγίξει.

Θεοτοκίον.

Αφοῦ πέθαναν μαζί με τὸν Κύριο τῆς ζωῆς οἱ δοῦλοι, καὶ ἀφοῦ ἀναστήθηκαν μαζί του, ζοῦν τώρα κοντά του αἰώνια καὶ δοξάζουν μαζί τὴ Μητέρα (τὴν Παναγία) σάν παιδιά τῆς δοξολογώντας Πατέρα Υἱόν καὶ ἅγιο Πνεῦμα.

Εἰρμός ἄλλος.

Παίρνει ἀπόφαση ὁ ἀσεβέστατος (Ιουλιανός), ἄν καὶ ἀντιλαμβάνεται πόσο φρικτὴ εἶναι πραγματικά· Διότι σκέφθηκε ὁ ἄθλιος νά μολύνει τό λαό τοῦ Χριστοῦ με τροφές ἀκάθαρτες.

Ἔβαλε σέ ἐφαρμογὴ τὴν παράνομη ἀπόφαση δίνοντας διαταγὴ νά σταματήσῃ ἢ προσφορὰ τῶν καθαρῶν

ἐνθεσιν, καὶ προτεθῆναι ἅ αὐτός, κατεμόλυνε τοῖς αἵμασι.

Γέγονεν ἔκπυστον, καὶ διαβόητον, τὸ ἀνόμημα πᾶσι Χριστιανοῖς· ὅθεν ὡς ἐπέγνωσε, καὶ συνδρομὴ πάντων ὁμοῦ, εἰς Ναὸν Κυρίου ἅγιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν σὲ Κυήσασαν, τὸν προαιώνιον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα νῦν οἱ πιστοὶ, πρέσβυν προβαλλόμεθα· ταύτης δεήσεσι καμφθεῖς, εὐμενῆς γενοῦ τοῖς δούλοις σου.

Ωιδὴ Ε'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου).

Ἀνοίγεται σήμερον, τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, καὶ ἡ καταπαύσιμος νῦν αὕτη, προεικονίζει τὴν ἀναστάσιμον, οὕτω λαμπροφόρος τὴν λαμπράν, Δέσποιναν γεραίρουσα, καὶ τὸν ἔνδοξον Μάρτυρα.

Δωρεῖται φερώνυμον, δῶρον Θεὸς Θεόδωρον τοῖς ἠγαπηκόσι τοῦ φανέντος, ἠγαπημένου τὴν ἐπιφάνειαν, παραδόξων ἔργων ποιητὴν θείων τε δυνάμεων, αὐτουργὸν ἐργασάμενον.

Οὐδὲν πρὸς τὸν Μάρτυρα, τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, ἐχθρὲ τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας, καὶ τεθνηκῶς γὰρ, ζῆ καὶ ἐγρήγορε, καὶ τοῖς κακουργήμασι τοῖς σοῖς, ἀντικαθιστάμενος, σώζει πάντα ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

τροφίμων καὶ νὰ πωλοῦν αὐτὰ πού ἐκεῖνος μόλυνε μέ τὰ αἵματα τῶν θυσιῶν.

Ἐγινε πασίγνωστο καὶ ξακουστό τὸ ἀνόμημα τοῦ Ἰουλιανοῦ σὲ ὅλους τοὺς χριστιανούς· Γι' αὐτὸ καὶ μόλις τὸ κατάλαβαν, συγκεντρώθηκαν ὅλοι μαζί στό ναό τοῦ Κυρίου.

Θεοτοκίον.

Αὐτὴν πού γέννησε ἐσένα, πού γεννήθηκες προαιώνια ἀπὸ τὸν Πατέρα, προβάλλουμε τώρα ὡς πρεσβευτὴ ἡμεῖς οἱ πιστοί· Ἀφοῦ καμφθεῖς (ἀφοῦ λυγίσεις) στίς δεήσεις, γίνε εὐνοϊκὸς στοὺς δούλους σου.

Ωιδὴ Ε'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου).

Ἀνοίγονται σήμερα τὰ πρόθυρα τῆς χάριτος, καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἀναπαύσεως (τὸ Σάββατο) προεικονίζει τὴν ἀναστάσιμη (τὴν Κυριακή), ἐγκωμιάζοντας ἔτσι λαμπροφόρα τὴ λαμπρὴ Κυρία καὶ τὸν ἔνδοξο Μάρτυρα.

Ὁ Θεὸς δωρίζει τὸν Θεόδωρο ὡς δῶρο πού φέρνει τὸ ὄνομά του, σ' αὐτοὺς πού χάρηκαν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τοῦ ἐμφανισθέντος ἀγαπημένου τους Μάρτυρα κάνοντας τον ἐκτελεστή παραδόξων ἔργων καὶ δημιουργὸ θείων δυνάμεων.

Δέν εἶναι τίποτε μπροστά στό Μάρτυρα τὰ τόξα καὶ τὰ βέλη σου, ἐχθρὲ τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων· Διότι ἂν καὶ εἶναι νεκρὸς, ζεῖ καὶ εἶναι ἀγρυπνος, καὶ ἀντιστεκόμενος στά δικά σου κακουργήματα σώζει καθὲ ὀρθόδοξο.

Θεοτοκίον.

Ξενίζον ἦν πρότερον, τὸ θαῦμα τῆς θεόπαιδος, ταῖς τῶν Ἀθλητῶν δὲ μαρτυρίαις, εἴληφε πίστιν, τὴν ἀναμφίβολον, καὶ τὸ πιστευόμενον αἰεὶ, μένει θαυμαζόμενον, καὶ πιστῶς προσκυνούμενον.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὁ τότε τοίνυν Ἀρχιερεὺς ὅλος θαμβηθεὶς τοῦ ἀσεβοῦς, ὡς ἔγνω τὸ διαβούλιον, ὕμνοις ἐν παννύχοις Θεὸν ἰκέτευε, μὴ παριδεῖν εἰς τέλος, λαὸν τὸν κληρὸν αὐτοῦ.

Ἄλλ' ὁ ταχύς ὄντως βοηθός, τῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ θερμῇ, προσκαλουμένων δεήσει αὐτόν, οὐ παρεῖδεν ὅλως, ἀλλὰ ταχίστην αὐτοῖς ἐργάζεται τὴν λύσιν τοῦ ἐγχειρήματος.

Ἐκ τῶν ὑψίστων ὁ βοηθός, πέμπεται ὡς τάχιστα πρὸς γῆν, ὁ ἀθλοφόρος Θεόδωρος, καὶ τῶ Ἀρχιποίμενι ἐποπτάνεται, τὴν λύσιν ἐκδιδάσκων τῆς παρανόμου βουλῆς.

Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ τὴν σὴν, Δέσποινα, ἀντίληψιν θερμῶς, καταισχυνηθήσεται πώποτε, ἀλλ' αἰτεῖται χάριν, καὶ δῶρον δέχεται, πρὸς τὸ συμφέρον θᾶπτον, τῆς ἐξαιτήσεως.

Ὡιδὴ ΣΤ'. (Τοῦ Μηναιίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Νηστεύειν, Σῶτερ, οὐ δύνανται, οἱ φίλοι καὶ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνός σου· σὲ τὸν Νυμφίον γάρ, σὺν τῇ Μητρὶ καὶ τῶ φίλῳ σου, Ξενίζουσι παρόντα, καὶ θεραπεύουσιν.

Ἦταν παράξενο πρὶν τὸ θαῦμα τῆς Κόρης τοῦ Θεοῦ (ἢ γέννησή της): Ἀλλὰ μὲ τὰ μαρτύρια τῶν Ἀθλητῶν ἀπέκτησε ἀναμφίβολη πίστη, καὶ αὐτὸ πού πιστευόταν πάντοτε παραμένει ἄξιο θαυμασμοῦ καὶ προσκυνεῖται μὲ πίστη.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὁ τότε λοιπὸν Ἀρχιερέας ἔκθαμβος ὀλόκληρος, μόλις κατανόησε τὸ σχέδιο τοῦ ἀσεβοῦς, μὲ ὀλονύκτιους ὕμνους ἰκέτευε τὸ Θεό, νὰ μὴ παραβλέψει τελείως τὸ λαὸ πού ἦταν κληρὸς του.

Ἀλλὰ ὁ πραγματικά ταχύς βοηθός αὐτῶν πού μὲ εἰλικρίνεια καὶ μὲ θερμὴ δέηση τὸν προσκαλοῦν, δέν τοὺς παράβλεψε καθόλου, ἀλλὰ πραγματοποιεῖ γρήγορη γι' αὐτούς τὴν κατάλυση τοῦ πονηροῦ σχεδίου.

Ἀπὸ ψηλά, ἀπὸ τὸν οὐρανὸ, στέλνεται ὁ βοηθός ταχύτατα στὴ γῆ, ὁ Ἀθλοφόρος Θεόδωρος, καὶ ἐμφανίζεται στὸν Ἀρχιερέα ὑποδεικνύοντάς του τὴ ματαίωση τῆς παρανόμης ἀπόφασης.

Θεοτοκίον.

Κανένας πού προστρέχει, Κυρία, θερμά στὴ δική σου βοήθεια, δέν θά ντροπιασθεῖ ποτέ, ἀλλὰ ζητεῖ χάρη καὶ δέχεται γρήγορα δῶρο πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ αἰτήματος.

Ὡιδὴ ΣΤ'. (Τοῦ Μηναιίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Δέν μποροῦν νὰ νηστεύουν, Κύριε, οἱ φίλοι σου καὶ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Νυμφῶνα σου· Διότι φιλοξενοῦν καὶ ὑπηρετοῦν ἐσένα τὸ Νυμφίον, πού εἶσαι παρών, μαζί μὲ τὴ Μητέρα καὶ τὸ φίλο σου.

Απέστη Θεοῦ τοῦ σώζοντος, ἀπέστη καὶ φρενῶν ὁ δυσώνυμος, καὶ πρὸς ἀπόνοιαν, κατεξανέστη τῆς πίστεως, ἀλλ' ἀντὶ ταύτης εὗρε, τὸν μεγαλώνυμον.

Παθῶν κατέστη σοφώτερος, καὶ δράσας ὁ γενναῖος θερμότερος· τὴν πρὸς τυράννους γὰρ, πάλην καὶ νίκην καλῶς ἀσκηθεῖς, οὐδὲ θανῶν ἀπέστη, τοῦ κατορθώματος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθέντες σήμερον Δέσποινα, κινδύνου ψυχοφθόρου τῷ θαύματι, τοῦ Ἀθλοφόρου σου, κατὰ τὴν σὴν θείαν πρόνοιαν, τὴν χάριν ἀμφοτέροις, ἀντιτιθέαμεν.

Εἰρμός ἄλλος.

Τὸ ξένον θαμβούμενος, τῆς ὀράσεως τῆς σῆς, Ἀρχιερεὺς ἀντέφησε. Σὺ τίς εἶ Κύριε, ὁ λαλῶν ἐμοί; γνῶρισον καὶ δίδαξον, πῶς εὐρήσωμεν θᾶπτον τὴν βοήθειαν.

Θεόδωρος, ἔφησεν, ἐγὼ πέφυκα σαφῶς, ὁ ἀθλητῆς καὶ ἄκουσον. Σῆτον ἐψήσας, μέρισον τοῖς λαοῖς, καὶ οὕτω σωθήσεσθε, κεχραμένων βρωμάτων τοῦ ἀλάστορος.

Ὡς μέγα τὸ θαῦμά σου, καὶ παράδοξος ἡ σὴ, ἀντίληψις Θεόδωρε! διὸ θαρροῦντες πάντες εἰλικρινῶς, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, καὶ δεόμεθα· Σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Θεοτοκίον.

Απομακρύνθηκε ἀπὸ τὸν Θεὸ πού σώζει, ἔχασε καὶ τὰ μυαλά του ὁ ἀπαίσιος (μέ τὸ κακὸ ὄνομα), καὶ ξεσηκώθηκε ἐναντίον τῆς πίστεως φθάνοντας στὴν παραφροσύνη· Ἀλλὰ 'αντὶ γι' αὐτὴν βρῆκε μπροστά του τὸν ἅγιο μέ τὸ μεγάλο ὄνομα.

Μέ τὸ νὰ πάθει ἔγινε σοφώτερος ὁ γενναῖος, καὶ μέ τὴ δράση του ἀναδείχθηκε θερμοурγός· Διότι, ἐπειδὴ ἐξασκήθηκε καλά στὴν πάλη μέ ἀποτέλεσμα στὴ νίκη κατὰ τῶν τυράννων, δέν ἀποξενώθηκε ἀπὸ τὰ κατορθώματά του οὔτε καὶ ὅταν πέθανε.

Θεοτοκίο.

Ἐπειδὴ γλυτώσαμε, Κυρία, σήμερα ἀπὸ κίνδυνο ψυχοφθόρο μέ τὸ θαῦμα τοῦ Ἀθλοφόρου σου, σύμφωνα μέ τὴν ἀγία σου φροντίδα, βάζουμε τὴν εὐγνωμοσύνη ἀπέναντι καὶ τῶν δύο σας.

Εἰρμός ἄλλος.

Ἐκθαμβος ἀπὸ τὸ παράξενο ὄραμά σου ὁ Ἀρχιερέας ἀπάντησε· Ποιὸς εἶσαι ἐσύ, Κύριε, πού μοῦ ὁμιλεῖς; Κάνε μου γνωστό καὶ δίδαξέ με πῶς θὰ βροῦμε γρηγορώτερα τὴ βοήθεια.

Ἐγώ, εἶπε, εἶμαι ὁ Θεόδωρος σίγουρα ὁ Μάρτυρας, καὶ ἄκουσε τί θὰ κάνεις· Βράσε σιτάρι καὶ μοίρασε το στόν λαό· Καὶ ἔτσι θὰ σωθεῖτε ἀπὸ τὰ μολυσμένα τρόφιμα τοῦ κακούργου.

Πόσο μεγάλο εἶναι τὸ θαῦμα σου καὶ πόσο παράδοξη ἡ βοήθειά σου, Θεόδωρε! Γι' αὐτὸ ὅλοι μέ θάρρος καὶ μέ εἰλικρίνεια σ' εσένα καταφεύγουμε καὶ παρακαλοῦμε· Σῶσε τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίο.

<p>Φωτὸς οἰκητήριον, καὶ δοχεῖον καθαρὸν, τοῦ Λόγου ἐχηρημάτισας, Πατρὸς τῆ εὐδοκία, καὶ τῆ ἐν σοί, ἐπισκέψει Πνεύματος, τοῦ ἁγίου· διὸ με φωταγώγησον.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 38). Κοντάκιον.</p> <p>Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης αἰωνίως, ὡς ἀήττητος.</p> <p>Ὁ Οἶκος.</p> <p>Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, εὐσεβεῖ λογισμῷ κεκτημένος Χριστόν, ἀνεδείχθη κραταῖος νικητῆς κατὰ τοῦ δολεροῦ, ὡς ἀήττητος.</p> <p>Συναξάριον). (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.</p> <p>Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Σαββάτῳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, τὸ διὰ τῶν Κολλύβων παράδοξον θαῦμα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος ἐορτάζομεν.</p> <p>Στίχοι. Τροφῆ κολλύβων, ἐστιᾶ Τήρων πόλιν, Τροφήν τιθεῖς ἄπρακτον, ἠλισγημένην.</p>		<p>Ὑπηρξες) κατοικητήριον τοῦ φωτός καί καθαρὸ δοχεῖο τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, μέ τὴν εὐδοκία (τῆ συμπαθῆ συγκατάθεση) τοῦ Πατέρα, καὶ μέ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Γί' αὐτό φωταγώγησέ με.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 38). Κοντάκιο.</p> <p>Ἀφοῦ ἔλαβες μέσα στὴν καρδιά σου τὴν πίστη τοῦ Χριστοῦ ὡς θώρακα, καταπάτησες τίς ἐναντίες δυνάμεις, Πολύαθλε, καὶ στεφανώθηκες μέ οὐράνιο στεφάνι ὡς ἀνίκητος.</p> <p>Οἶκος.</p> <p>Ἐσένα πού εἶσαι ἀνεβασμένος σέ φωτεινὸ θρόνο σέ ὑμνοῦμε μέ πίστη, διότι μᾶς δώρισες ὡς θεϊκὸ δῶρο τὸν γενναῖο στά κατορθώματα Θεόδωρο, τὸν τρισμακάριστο στή ζωὴ, ἐπειδὴ εἶναι ὑπερασπιστῆς τῆς ἀλήθειας· Διότι κάνοντας κτῆμα του τὸν Χριστό μέ τὸν εὐσεβῆ λογισμό ἀναδείχθηκε ἰσχυρὸς νικητῆς κατὰ τοῦ δόλιου ὡς ἀνίκητος.</p> <p>Συναξάριο. (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.</p> <p>Κατὰ τὴν ἴδια ἡμέρα, τὸ Σάββατο τῆς πρώτης ἑβδομάδας τῶν Νηστειῶν, ἐορτάζουμε τὸ παράδοξο θαῦμα μέ τὰ κόλλυβα τοῦ ἁγίου καὶ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.</p> <p>Στίχ. Μέ τροφή κολλύβων φιλοξενεῖ (φιλεῦει) ὁ Τήρωνας τὴν πόλη, κάνοντας μὴ ἀποτελεσματικὴ</p>
---	--	---

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι. Τῆς Θεοτόκου.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 58-60).

Ωιδὴ Ζ'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Νόμον ἔφησας μὴ κεῖσθαι τοῖς δικαίοις σου, δίκαιε Δέσποτα· ὅθεν ἡ Μήτηρ ἡ σὴ, καὶ ὁ πολυθαύμαστος οὗτος θεράπων σου, τῆ φαιδρότητι, τῆς μνήμης τούτων σήμερον, νόμους λύουσι νηστείας.

Ὡς ἡδίστη καὶ μεγάλη καὶ χαρμόσυνος, ἡ νῦν πανήγυρις, ἦν ὁ Μαρτύρων ἡμῖν, κάλλιστος καὶ μέγιστος, νῦν ἐσχεδίασεν, ἐνὶ θαύματι, ἐξ ἀκαθάρτων ἄχραντον, τοῦ Χριστοῦ λαὸν τελέσας.

Τὸν πρὸς δράκοντας δεινοὺς ἀντιταξάμενον, καὶ κατισχύσαντα, τὸν ψυχοφθόρον τε νῦν, καὶ τὸν λυμαινόμενον, ἔμψυχα σώματα, ἀναδήσωμεν, ἐπινικίους ἄσμασι, καὶ στεφάνων ἐγκωμίους.

Θεοτοκίον.

Ὁ Γενάρχης μὲν προγνοὺς τὴν ψυχολέτειραν, βρῶσιν οὐκ ἔφυγεν, ὁ σὸς δὲ πιστὸς λαός, παρὰ τοῦ σοῦ μάρτυρος, προδιδαχθεὶς καὶ φυγῶν, τὴν ὀλέθριον, τροφήν σὺν τούτῳ Δέσποινα, τὰ σωτήριά σοι θύει.

(ἄπρακτη) τὴ μολυσμένη τροφή.

Μέ τίς πρεσβεῖες του, ὦ Θεέ, ἐλέησε καὶ σῶσε μας. Ἀμήν.

Καταβασίεις. Τῆς Θεοτόκου.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 58-60).

Ωιδὴ Ζ'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Εἶπες ὅτι γιὰ τοὺς δικαίους δὲν ἰσχύουν οἱ νόμοι, δίκαιε Κύριε· Γι' αὐτὸ ἡ Μητέρα σου καὶ ὁ πολυθαύμαστος αὐτὸς ὑπηρέτης σου, ὁ Θεόδωρος, μὲ τὴ φαιδρότητα τῆς μνήμης τους καταλύουν τοὺς νόμους τῆς νηστείας.

Πόσο πολὺ εὐχάριστη καὶ χαρμόσυνη εἶναι ἡ τωρινὴ πανήγυρη, τὴν ὁποία ἐτοίμασε γιὰ μᾶς ὁ καλλίτερος καὶ μεγαλύτερος ἀπὸ τοὺς Μάρτυρες μὲ ἓνα θαῦμα, κάνοντας ἀμόλυντο ἀπὸ τὰ ἀκάθαρτα τρόφιμα τὸ λαὸ τοῦ Χριστοῦ.

Τὸν Θεόδωρο πού ἀντιτάχθηκε σὲ φοβεροὺς δράκοντες, καὶ ὁ ὁποῖος ἐνίκησε τώρα τὸν ψυχοφθόρο δράκοντα, τὸ διάβολο, πού βλάπτει τὰ ἔμψυχα σώματα, ἄς τὸν στεφανώσουμε μὲ ἐπινίκια ἄσματα καὶ μὲ τὰ ἐγκώμια τῶν στεφάνων.

Θεοτοκίο.

Ὁ πρῶτος ἀπὸ τὸ γένος μας (ὁ Ἀδάμ), μολονότι γνῶριζε ἀπὸ πρὶν τὴν ὀλέθρια τροφή (τὸν καρπὸ τὸν ἀπογορευμένο) δὲν τὴν ἀπέφυγε· Ὁ πιστὸς σου ὅμως λαός ἀφοῦ προειδοποιήθηκε ἀπὸ τὸ Μάρτυρά σου καὶ ἀπέφυγε τὴν ὀλέθρια τροφή, προσφέρει σὰν θυσία σ' ἐσένα τίς εὐχαριστίες γιὰ τὴ σωτηρία μαζί μ' ἐκεῖνον.

<p>Εἰρμός ἄλλος. Δροσοβόλος ἀθυμίας καὶ φλογώσεως, νεφέλη ὤφθης Ἐνδοξε, καὶ διέσωσας, ἐκ καμίνου τῆς τυραννικῆς, κραυγάζοντας πάντας τοὺς πιστοὺς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.</p> <p>Βασιλεῦ παρανομώτατε, αἰσχύνθητι, καὶ ἐμφραγεὶ στόμα τὸ σόν, τὸ μελετῆσαν, καθ' ἡμῶν παράνομον βουλήν· κατέλυσε γὰρ σου τὴν ἰσχύν, ὁ βασιλεύων Βασιλεύς, καὶ πάντων Κύριος.</p> <p>Ἰουλιανὲ ἀνόητε, καρδία σου ὅλη κακίας πέπλησται· φαρμακοῦται δέ, παρὰ τοῦ σοφοῦ ἡμῶν Θεοῦ, σχεθεῖσα δολίως καθ' ἡμῶν, τῶν ἐκβωόντων πρὸς αὐτόν, εὐλογητὸς ὁ Θεός.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἵπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις γεγένηται, καὶ ὑπὲρ νοῦν ὁ τόκος σου, Παναμώμητε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας σαρκί, τὸν σώσαντα πάντας ἐκ φθορᾶς, εὐλογημένη· διὸ νῦν, Θεοτόκε σὲ δοξάζομεν.</p> <p>Ωιδὴ Η'. (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.</p> <p>Ἡ χαρᾶς τῆ γεννήσει πληρώσασα, τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, τῆ τοῦ καιροῦ στυγνότητι, χάριν εὐκαιρον νέμει, τῷ στεφανίτη, συγκροτοῦσα λαμπρῶς τὰ ἑόρτια.</p> <p>Σαββατίσωμεν ἄνθρωποι σήμερον, ἐκ τῶν κόπων τῶν χθὲς καταπαύοντες, διὰ τὸν εὐλόγησαντα, τὴν παροῦσαν ἡμέραν, τῆ</p>		<p>Εἰρμός ἄλλος. Φάνηκες, Ἐνδοξε, σύννεφο πού ρίχνει δροσιά στή θλίψη καὶ στή φλόγωση τῶν θλίψεων, καὶ διέσωσες ἀπὸ τὸ τυραννικό καμίνι ὅλους τοὺς πιστοὺς πού κραυγάζουν· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, Θεέ τῶν πατέρων μας.</p> <p>Παρανομώτατε βασιλιά, ντροπή σου, καὶ κλεῖσε τὸ στόμα σου πού μελέτησε ἐναντίον μας παράνομη ἀπόφαση· Διότι κατέλυσε τὴ δύναμή σου ὁ ἀληθινὸς Βασιλιάς καὶ Κύριος τῶν πάντων.</p> <p>Ανόητε Ἰουλιανέ, ὅλη ἡ καρδιά σου εἶναι γεμάτη ἀπὸ κακία· Ἐξουδετερώνεται ὁμως ὅπως μέ φάρμακο ἀπὸ τὸν σοφὸ Θεό μας, ἂν καὶ ἦταν κυριευμένη (γεμάτη) ἀπὸ δόλο ἐναντίον μας πού κραυγάζουμε πρὸς Αὐτόν· Εἶσαι ἄξιος δοξολογίας, ὦ Θεέ.</p> <p>Θεοτοκίον. Ἡ σύλληψή σου ἔγινε ἐπάνω ἀπὸ τὴ λογικὴ (ξεπερνᾷ τὴ λογικὴ), καὶ ἡ γέννησή σου ξεπερνᾷ τὸ νοῦ, Παναμόλυνη· Διότι γέννησες ν Θεό μέ σάρκα, πού ἔσωσε ὅλους ἀπὸ τὴ φθορά· Γί' αὐτό τώρα σὲ δοξάζουμε, εὐλογημένη Θεοτόκε.</p> <p>Ωιδὴ Η'. (Τοῦ Μηναίου). Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.</p> <p>Αὐτὴ πού μέ τὴ γέννησή σου ἐγέμισε ἀπὸ χαρὰ τὰ οὐράνια καὶ τὰ ἐπίγεια, προσφέρει ἐπίκαιρη (κατάλληλη) χάρη στή σκυθρωπότητα τῆς ἐποχῆς ὀργανώνοντας λαμπρὰ τίς ἑορτές γιὰ τὸ στεφανωμένο Μάρτυρα.</p> <p>Ἄς γιορτάσουμε τὸ Σάββατο (τὴν ἀνάπαυση) σήμερα, ἄνθρωποι, ἀναπαυόμενοι ἀπὸ τοὺς χθεσινούς κόπους πρὸς τιμὴν αὐτοῦ πού εὐλόγησε τὴν παροῦσα</p>
--	--	---

καταπαύσει, καὶ τῇ νῦν πανηγύρει τοῦ Μάρτυρος.

Ἀληθῶς τοῦτο πρῶτον ἐν Σάββασι, καὶ Σαββάτων ἂν λέγοιτο Σάββατον, μαρτυρικῆς τε χάριτος, καὶ δυνάμεως θείας ἐμπεπλησμένον, σωτηρίας μεγίστης ἀνάκλησις.

Βασιλέως Θεοῦ ἀγνοῖς βρώμασι, βασιλείας ἀθέσμου μιάσματα, ὁ καθαρὸς κατήργησε, παραδόξω τε τρόπῳ, θαυματουργίας, τὴν ἁγίαν ἐβδόμην ἡγίασε.

Θεοτοκίον.

Βεβαιοῖ τὸ σὸν Κόρη μυστήριον, τῶν Μαρτύρων ὁ πρόθυμος θάνατος· ὡς γὰρ Θεῶ πιστεύσαντες, τῷ τεχθέντι, κἂν πάθος, ἐκὼν ὑπέστη, ἑαυτοὺς οἱ γενναῖοι κατέθυσαν.

Εἰρμός Ἄλλος.

Ἐκ φλογὸς ὡς ἐρρύσθης Μάρτυς Θεόδωρε, θεϊκῆ δυναστεία, οὕτω καὶ νῦν ἡμᾶς ἔσωσας αὐτός, ἐπιστασία θεία σου, τῆς τοῦ Παρανόμου, βουλῆς κακομηχάνου.

Τὸ ἐσπέρας ἠϋλίσθη κλαυθμὸς τοῖς δούλοις σου, πονηρᾶς ἐξ ἐνέδρας τοῦ ἀποστάτου ἡμῶν· ἀλλ' εἰς τὸ πρωῖ ἀγαλλίασις ἔλαμψε, Μάρτυς καρτερόφρον, θερμῆ σου βοήθεια.

Λυτρωτὴν σε εὐρόντες οἱ ἐν κινδύνοις ἡμεῖς, ἐμπεσόντες, καὶ ῥύστην τῆς τοῦ ἐχθροῦ μηχανῆς, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, σὲ

ἡμέρα, μέ τό νά ἀναπαυθεῖ ὁ ἴδιος, καί μέ τὴν τωρινή πανήγυρη τοῦ Μάρτυρος.

Ἀληθινά αὐτό εἶναι τό πρῶτο μεταξύ τῶν Σαββάτων, καί θά μπορούσε νά λέγεται «τό Σάββατο τῶν Σαββάτων», καί εἶναι γεμᾶτο καί ἀπό μαρτυρικῆ χάρη καί θεϊκῆ δύναμη, καί εἶναι ἀνάκληση (ἐπαναφορά) ἀπό τή φθορά στήν πιό μεγάλη σωτηρία.

Μέ τά ἀγνά τρόφιμα τοῦ Βασιλέως Θεοῦ ὁ καθαρὸς Μάρτυρας κατάργησε τό μολυσμὸ πού ἐπεχείρησε ὁ παράνομος βασιλιάς καί μέ τόν παράδοξο τρόπο τῆς θαυματουργίας ἡγίασε τὴν ἁγία ἑβδομὴ ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας.

Θεοτοκίον.

Ἐπιβεβαιώνει τό δικό σου μυστήριον, Κόρη, ὁ πρόθυμος θάνατος τῶν Μαρτύρων· Διότι, ἐπειδὴ πίστεψαν στὸν Θεὸ πού γεννήθηκε, μολονότι δέχθηκε πάθος θεληματικά, θυσίασαν οἱ γενναῖοι τοὺς ἑαυτοὺς τους.

Εἰρμός ἄλλος.

Ὅπως λυτρώθηκες ἀπὸ τὴ φλόγα, Μάρτυρα Θεόδωρε, μέ τὴ θεϊκῆ δύναμη, ἔτσι καί τώρα ὁ ἴδιος μᾶς ἔσωσες μέ τὴν ἐμφάνισή σου ἀπὸ τὰ δόλια σχέδια τοῦ παρανόμου βασιλιᾶ.

Τό βράδυ ἐγκαταστάθηκε θρῆνος στοὺς δούλους σου ἀπὸ τὴν πονηρὴ παγίδα τοῦ ἀποστάτη σέ βάρος μας· Ἀλλὰ ὡς τό πρωῖ ἔλαμψε ἀγαλλίαση μέ τὴ θερμῆ σου βοήθεια, καρτερόψυχε Μάρτυρα.

Ἐπειδὴ σέ βρήκαμε λυτρωτὴ ἡμεῖς πού περιπέσαμε σέ κινδύνους, καί ἐλευθερωτὴ ἀπὸ τὴν παγίδα τοῦ ἐχθροῦ, Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ ἀθλοφόρε Θεόδωρε, σὲ

δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων τῆς σῆς λοχείας Ἀγνή, τὸ μυστήριον φράσαι, καὶ διὰ τοῦτό σε, πίστει εὐσεβῶς, ὡς Θεοτόκον σέβομεν, καὶ δοξολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Συντρῆχει τὰ πλήθη πανταχόθεν, ἐπὶ τὴν σκηνὴν τοῦ μαρτυρίου, καὶ τὴν ἔνοικον χάριν, τοῦ προλάμποντος, ἐν δόξῃ πάντων Μαρτύρων, σὺν τῇ Δεσποίνῃ τῶν ἀπάντων μεγαλύνομεν.

Ἀνδρίζου Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία, καὶ κράτει τῶν μάτην πολεμούντων· τοῦ Χριστοῦ γὰρ οἱ φίλοι, καὶ παρόντες σοῦ προκίχονται, καὶ ἀπόντες, ὡς ὁ Γενναῖος, ᾧ τελεῖς τὰ χαριστήρια.

Τὸν δόξαντα πάλαι τεθνηκέναι, τὰ πράγματα ζῆν καὶ μετὰ τέλος, καὶ τῆς πίστεως πάλιν, προστατεῖν μετὰ τοῦ Ἰησοῦ, δείκνυσι ζήλου, ὃν οἱ πλουτοῦντες, εὐεργέτην μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεῖαν σφραγίδα σε τοῖς ὕμνοις, τὴν ἐσφραγισμένην Θεοῦ βιβλόν, ἐπιτίθημι φέρων, καὶ συνάγω τοὺς ἐπαίνους εἰς σὲ Παρθένε, οὕτω δοξάζων, ἐπὶ πλέον τὸν σὸν Μάρτυρα.

δοξολογοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Θεοτοκίον.

Ἀδυνατεῖ ὁ νοῦς τῶν ἀνθρώπων, Ἀγνή, νά ἐκφράσει τὸ μυστήριον τῆς τεκνογονίας σου· Καὶ γι' αὐτό μέ πίστη καὶ εὐσέβεια σέ τιμοῦμε ὡς Θεοτόκο, καὶ σέ δοξολογοῦμε σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

Ωιδὴ Θ'. (Τοῦ Μηναίου).

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Συγκεντρώνονται βιαστικά τὰ πλήθη ἀπὸ παντοῦ στὴ σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου (στό ναό), καὶ μεγαλύνομε τὴ χάρη πού κατοικεῖ μέσα σ' αὐτόν, τὴ χάρη αὐτοῦ πού λάμπει κατὰ τὴ δόξα περισσότερο ἀπὸ ὅλους τοὺς Μάρτυρες μαζί μέ τὴν Κυρία τῶν πάντων.

Δεῖξε ἀνδρεία, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, καὶ νίκα αὐτούς πού μάταια σέ πολεμοῦν· Διότι οἱ φίλοι τοῦ Χριστοῦ (οἱ Ἅγιοι) προνοοῦν γιὰ σένα, καὶ ὅταν εἶναι παρόντες, καὶ ὅταν εἶναι ἀπόντες, ὅπως ὁ Γενναῖος ὁ Θεόδωρος, πρὸς τιμὴν τοῦ ὁποῖου γιορτάζεις τὰ εὐχαριστήρια.

Τὰ πράγματα ἀποδεικνύουν ὅτι, αὐτός πού φάνηκε πῶς πέθανε, ζεῖ καὶ μετὰ τὸ τέλος τῆς ζωῆς του καὶ προστατεύει πάλι τὴν πίστη μέ τὸν ἴδιο ζῆλο· Τὸν ὁποῖον ἐμεῖς ἔχοντάς τον εὐεργέτη τὸν μεγαλύνομε.

Θεοτοκίον.

Ὡς θεϊκὴ σφραγίδα φέρνω καὶ βάζω ἐπάνω στοὺς ὕμνους ἐσένα, τὸ σφραγισμένο βιβλίον τοῦ Θεοῦ, καὶ συγκεντρώνω τοὺς ἐπαίνους πρὸς ἐσένα, Παρθένε, δοξάζοντας ἔτσι ἐπὶ πλέον τὸ Μάρτυρά σου.

<p>Εἰρμός ἄλλος. Καλῶς ἐδείχθης πρόμαχος Ἐνδοξε, καί κραταιὰ ἀντίληψις ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σου, τὴν σεπτὴν καὶ ἀοιδιμον μνήμην νῦν, καὶ τῶν σῶν ἀθλημάτων τὰ κατορθώματα, καὶ τὴν γενομένην εἰς ἡμᾶς, θείαν ἀντίληψιν.</p> <p>Τὸ σὸν παμμακάκαρ θαῦμα Θεόδωρε, τὸ τελεσθὲν ἀγίαις ἐπομβρίαις ἐξάδεται, εἰς τὸν σύμπαντα Κόσμον μακάριε· ὅθεν καὶ ἐτησίως συναθροιζόμενοι, δόξαν ἀναπέμπομεν Χριστῷ, τῷ σὲ δοξάσαντι.</p> <p>Ὅρων τὸν πόθον τῶν εὐφημούντων σε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν χάριν ἀντιδώρησαι μείζονα, καὶ τὴν πίστιν εἰδῶς ὅση πέφυκεν, ἔνδοξε μὴ ἐλλίπτης, πρέσβυς θερμότατος, μάρτυς καὶ μεσίτης, πρὸς Θεὸν ἡμῶν δεικνύμενος.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Ὑμνεῖν Παρθένε σὲ οὐ παυόμεθα, τὴν βοηθόν, τὴν σκέπην, τὴν ταχεῖαν ἀντίληψιν, τὴν προστάτιν ἡμῶν, ἀκαταίσχυντον, τήρησον σοὺς ἰκέτας, πάσης κακώσεως, πάσης μηχανῆς τοῦ πονηροῦ, ἐκλυτρουμένη ἀεὶ.</p> <p>Μικρὰ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Στεφανηφόρος Ἄγιε, παρεστῶς σὺν Ἀγγέλοις, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν Βήματι, καὶ φωτὸς τοῦ ἐκεῖθεν, πληρούμενος Ἀθλοφόρε, τὴν εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, ἀδιαλείπτως πρέσβευε, καὶ ἡμῖν</p>		<p>Εἰρμός ἄλλος. Ἀναδείχθης, Ἐνδοξε, καλὸς ὑπερασπιστὴς καὶ ἰσχυρὴ βοήθεια σ' ἡμᾶς, πού τιμοῦμε τώρα τὴ σεπτὴ καὶ ἄξια ὕμνων μνήμη σου, καὶ τὰ κατορθώματα τῶν ἀγώνων σου, καὶ τὴ θεϊκὴ βοήθεια πού ἔγινε σ' ἡμᾶς.</p> <p>Τό θαῦμα σου πού ἔγινε, παμμακάριστε Θεόδωρε, ἐξυμνεῖται σάν μέ ἅγιες ἄφθονες βροχές σε ὅλο τὸν κόσμο, μακάριε· Γί' αὐτό καὶ κάθε χρόνο συγκεντρωνόμαστε καὶ ἀναπέμπομε δόξα στό Χριστό πού σ' ἐδόξασε.</p> <p>Βλέποντας τὸν πόθο αὐτῶν πού σ' ἐγκωμιάζουμε, Μάρτυρα τοῦ Χριστοῦ, δῶσε ὡς ἀντίδωρο μεγαλύτερη τὴ χάρη· Καὶ βλέποντας πόση εἶναι ἡ πίστη μας, ἔνδοξε, μὴ παραλείψεις νά ἀναδεικνύεσαι πρεσβευτὴς θερμότατος καὶ μεσίτης πρὸς τὸν Θεό.</p> <p>Θεοτοκίον.</p> <p>Δέν παύουμε, Παρθένε, νά ὑμνοῦμε ἐσένα, τὴ βοηθό, τὴ σκέπη, τὴν ταχεῖα συμαράσταση, καὶ προστάτιδά μας, πού δέν ντροπιάζεσαι· Φύλαξέ μας τοὺς δούλους σου λυτρώνοντάς μας πάντοτε ἀπὸ κάθε κακοποίηση, ἀπὸ κάθε παγίδα τοῦ πονηροῦ.</p> <p>Μικρὴ Συναπτὴ. (Συλλειτουργικό. Σελ. 40). Ἐξαποστειλάρια.</p> <p>Φορώντας στεφάνι, Ἄγιε, καὶ παραστέκοντας τώρα μαζί μέ τοὺς Ἀγγέλους μπροστά στό Βῆμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ γεμίζοντας ἀπὸ ἐκεῖ μέ φῶς, Ἀθλοφόρε, πρέσβευε ἀδιάλειπτα (χωρὶς διακοπὴ, χωρὶς διάλειμμα) γιὰ εἰρήνην</p>
---	--	--

σωτηρίαν τοῖς εὐσεβῶς, τὴν φωσφόρον μνήμην σου ἐκτελοῦσι, Θεόδωρε πανόλβιε, Μάρτυς ἡγλαϊσμένε.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου Κύριος, ἀπολλύμενον Κόσμον, φθορᾶς ἀνακαλέσασθαι, βουληθεὶς ὥσπερ οἶδεν, ἐσκήνωσε Θεοτόκε. Σωτηρίαν οὖν πάντες, εὐρόντες ἐκβοῶμέν σοι· Χαῖρε τὸ τοῦ Ἀγγέλου, πανευκλεές, γυναιξὶν ἐν πάσαις εὐλογημένη· καὶ γὰρ χαρὰν ἐκύησας, πάση τῇ οἰκουμένη.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια.

Τὸν ἀριστεὰ τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν εὐσεβείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, εὐχου ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε.

Τῇ φερωνύμῳ σου κλήσει, δῶρον Θεοῦ ἀληθῶς, τοῖς θλιβομένοις πᾶσι, θυμηδία ἐδόθης, Θεόδωρε τρισμάκαρ· πᾶς γὰρ τῷ σῶ, προσπελάζων Ναῶ ἀληθῶς, μέτ' εὐφροσύνης λαμβάνων τὰς ἀμοιβάς, τῶν θαυμάτων σου γεραίρει Χριστόν.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῶ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν,

στὸν κόσμον καὶ σωτηρία σ' ἐμᾶς πού μέ εὐσέβεια ἐκτελοῦμε τὴ φωτοφόρα μνήμη σου, Θεόδωρε τρισμακάριστε Μάρτυρα δοξασμένε.

Θεοτοκίον.

Ὁ Κύριος θέλοντας νὰ ἀνακαλέσει (νὰ ἐπαναφέρει ἀπὸ τὴ φθορά) τὸν κόσμον πού χανόταν κατοίκησε στὴν κοιλιὰ σου, ὅπως ἐκεῖνος γνωρίζει, Θεοτόκε· Ἀφοῦ λοιπὸν βρήκαμε σωτηρία, φωνάζουμε σ' ἐσένα τοῦ Ἀγγέλου τό Χαῖρε, πανένδοξη εὐλογημένη μεταξύ τῶν γυναικῶν· Διότι γέννησες χαρὰ γιὰ ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Αἶνοι. Στίχοι.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40-42,-43).

Τροπάρια.

Αὐτόν πού ἀρίστευσε στὴν οὐράνια στρατολογία, πιστοί, ὡς ἰσχυρόν ὀπλίτη καὶ προστάτη τῆς εὐσεβείας μας, ὁμόφωνα ἅς συγκεντρωθοῦμε καὶ ἅς τὸν ἐγκωμιάσουμε μέ πνευματικούς ὕμνους λέγοντας· Ἀξιοθαύμαστε Μάρτυρα τοῦ Ἰησοῦ, νὰ εὐχεσαι γιὰ μᾶς πού σέ τιμοῦμε.

Σύμφωνα μέ τό ὄνομα πού ἔφερες (πού ὀνομαζόσουν) δόθηκες ὡς δῶρο Θεοῦ, τρισμακάριστε Θεόδωρε, σάν χαρὰ σέ ὅλους πού θλίβονται· Διότι, καθένας πού πλησιάζει τό ναό σου μέ εὐλικρίνεια, λαμβάνοντας μέ εὐφροσύνη τίς ἀμοιβές τῶν θαυμάτων σου, ἐγκωμιάζει τό Χριστό.

Αφοῦ θησαύρισες γιὰ τὸν ἑαυτό σου τὸν πλοῦτο τῆς εὐσεβείας καὶ τὴ λαμπρότητα μέ τοὺς μαρτυρικούς κόπους, ὅλη τὴ δύναμή σου ὡς δῶρο δεκτό τὴν προσέφερες

τῷ Θεῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἄθλοις μετὰ σπουδῆς, Θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἁσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα...

Ἁγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ, Θεόδωρε. Χριστὸς γὰρ σου, σοφέ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ἣ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν πόνων σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, Πρόσβευε, Δέσποινα, μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ

στό Θεό ἐκπληρώνοντας μέ φροντίδα στοὺς ἀγῶνες σου τὴν ὀνομασία σου «Θεοῦ δῶρο», Θεόδωρος.

Κατὰ τὴν πάμφωτη πανήγυρη τοῦ θεϊκοῦ Μάρτυρα ἅς λάβουμε μέρος στό πνευματικό συμπόσιο (συνεστίαση) ὅλοι οἱ φιλέορτοι, καὶ ἅς ευφρανθοῦμε μέ πίστη τῇ χαρμόσυνη ἑορτῇ τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους του ἀνυμνώντας μέ ἅσματα τὸν Ἰησοῦ πού δόξασε τὴ μνήμη του.

Δόξα...

Ὡς δωρεά ἀγιοσύνης καὶ πλοῦτος θεϊκῆς ζωῆς παρουσιάσθηκες στὸν κόσμο, Θεόδωρε· Διότι ὁ Χριστὸς δόξασε τὴ μνήμη σου, σοφέ· Κατὰ τὴν ὁποία ὁμόφωνα οἱ πιστοὶ χαρούμενοι ὑμνοῦμε τοὺς ἀγῶνες τῶν κόπων σου.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, ἐσύ εἶσαι ἡ ἀληθινή κληματαριά πού βλάστησες τὸν καρπὸ τῆς ζωῆς· Ἐσένα ἱκετεύομε· Πρόσβευε, Κυρία, μαζί μέ τὸν ἀθλητῆ (τό Μάρτυρα) καὶ ὅλους τοὺς Ἁγίους, νά ἐλεηθοῦν οἱ ψυχές μας.

Μεγάλη Δοξολογία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τυπικά. Μακαρισμοί.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 51-52-53).

Ἀντίφωνα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 53-54,-56).

Ἀπολυτίκια.

Τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου.

Εἶναι μεγάλα τὰ κατορθώματα τῆς πίστεως! Στὴν

πηγή τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε. Μὴ παρίδης ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· Τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. (Β'. 1-10).

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματεῖαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὁ

πηγή τῆς φλόγας σάν ἐπάνω σέ ἀναπαυτικό νερό, ὁ Ἅγιος Μάρτυρας Θεόδωρος ἀγάλλονταν· Διότι, ἂν καὶ ρίχθηκε στή φωτιά, γιά νά καεῖ ὀλόκληρος, προσφέρθηκε στήν Ἁγία Τριάδα ὡς ἄρτος εὐχάριστος (νόστιμος). Μέ τίς δικές του ἱκεσίες, Χριστέ Θεέ μας, σῶσε τίς ψυχές μας.

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιο.

Προστασία τῶν χριστιανῶν πού δέν ντροπιάζεσαι, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴ ἀμετακίνητη, μὴ παραβλέψεις τίς φωνές τῶν ἀμαρτωλῶν προσευχῶν μας, ἀλλὰ ἔλα βιαστικά σέ βοήθειά μας, πού σοῦ φωνάζουμε μέ πίστη· Τρέξε γρήγορα νά πρεσβεύσεις, καὶ σπεῦσε νά ἱκετεύσεις, Θεοτόκε, Ἐσύ πού εἶσαι ἡ προστασία, αὐτῶν πού σέ τιμοῦν.

Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστολος.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολή. (Β'. 1-10).

Παιδί μου Τιμόθεε, νά παίρνεις δύναμη μέ τὴ χάρη πού ὑπάρχει στὸν Ἰησοῦ Χριστό, καὶ ὅσα ἄκουσες ἀπό μένα μέ πολλοὺς μάρτυρες, αὐτὰ νά τὰ ἐμπιστευθεῖς σέ πιστοὺς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι θά εἶναι ἱκανοί, νά διδάξουν καὶ ἄλλους. Ἐσύ λοιπὸν κακοπάθησε ὡς καλὸς στρατιώτης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κανένας πού εἶναι στρατευόμενος δέν ἐμπλέκεται μέ τίς ὑποθέσεις τῆς καθημερινῆς ζωῆς, γιά νά ἀρέσει σ' Αὐτόν πού τὸν ἐστρατολόγησε. Καὶ ἂν κάποιος ἀθλεῖται, δέν στεφανώνεται, ἂν δέν ἀθλήσῃ νόμιμα, τίμια. Ὁ γεωργὸς πού κοπιᾶζει, αὐτὸς πρῶτος πρέπει νά παίρνει ἀπὸ τοὺς καρ-

λέγω· δὲ γὰρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι.
Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγεγενημένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Εὐαγγέλιον.

Κατὰ Μάρκον. (Β'. 23-Γ'. 5).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς τοῖς Σάββασι διὰ τῶν σπορίμων, καὶ ἤρξαντο οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ὁδὸν ποιεῖν τίλλοντες τοὺς στάχυν. Καὶ οἱ Φαρισαῖοι ἔλεγον αὐτῷ· Ἴδε τί ποιοῦσιν ἐν τοῖς Σάββασι, ὃ οὐκ ἔξεστι. Καὶ αὐτὸς ἔλεγεν αὐτοῖς· Οὐδέποτε ἀνέγνωτε τί ἐποίησε Δαυΐδ, ὅτε χρεῖαν ἔσχε καὶ ἐπέινασεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ; Πῶς εἰσηλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ Ἀβιάθαρχιερέως καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔφαγεν, οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ τοῖς ἱερεῦσι, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὔσι; καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Τὸ Σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, οὐχ ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ Σάββατον· ὥστε κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ Σαββάτου. Καὶ εἰσηλθε πάλιν εἰς τὴν συναγωγὴν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χειρὰ· καὶ παρατήρουν αὐτὸν εἰ τοῖς Σάββασι θεραπεύσει αὐτόν, ἵνα

πούς του. Βάλε καλά στό νοῦ σου, αὐτά πού σοῦ λέγω· Διότι ὁ Θεός θά σοῦ δώσει σύνεση γιά ὅλα. Νά θυμᾶσαι τόν Ἰησοῦ Χριστό, πού ἀναστήθηκε ἀπό τούς νεκρούς, πού κατάγεται ἀπό τή γενιά τοῦ Δαυΐδ σύμφωνα μέ τό Εὐγγέλιό μου, γιά τό ὅποιο κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν σάν κακοῦργος· Ἀλλά ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ δέν μπορεῖ νά δεθεῖ. Γι' αὐτό ὅλα τά ὑπομένω γιά τούς ἐκλεκτούς, ὥστε καί αὐτοὶ νά ἐπιτύχουν τή σωτηρία, ἡ ὁποία προσφέρεται μέσω τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ μέ αἰώνια δόξα.

Εὐαγγέλιο.

Κατὰ Μάρκον (Β'. 23-Γ'. 5).

Ἐκεῖνο τόν καιρό περνοῦσε ὁ Ἰησοῦς κατὰ τήν ἡμέρα τῶν Σαββάτων μέσα ἀπό τά σπαρτά, καὶ ἄρχισαν οἱ Μαθητές του νά ἀνοίγουν δρόμο τρίβοντας τά στάχυα, γιά νά τά φᾶνε. Καὶ οἱ φαρισαῖοι τοῦ ἔλεγαν· Δές τί κάνουν κατὰ τήν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου πού δέν ἐπιτρέπεται. Καί Ἐκεῖνος τούς ἔλεγε· Ποτέ δέν διαβάσατε τί ἔκανε ὁ Δαυΐδ, ὅταν βρέθηκε σέ ἀνάγκη καὶ ἐπέινασε καί ὁ ἴδιος καὶ αὐτοὶ πού ἦταν μαζί του; Πῶς μπῆκε στό ναό τοῦ Θεοῦ, ὅταν Ἀρχιερέας ἦταν ὁ Ἀβιάθαρχ καὶ ἔφαγε τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως, τούς ὁποίους δέν ἐπιτρέπεται σέ κανένα νά φάγει παρὰ μόνο στοὺς ἱερεῖς, καὶ ἔδωσε καί σ' αὐτούς πού ἦταν μαζί του; Καὶ ἔλεγε σ' αὐτούς· Τό Σάββατο ἐγίνε γιά τὸν ἄνθρωπο καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος γιά τό Σάββατο· Ἐπομένως ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ πού ἐγίνε ἄνθρωπος εἶναι κύριος καὶ τοῦ Σαββάτου. Κι ἐμπῆκε πάλι στή συναγωγή· Καὶ ἐκεῖ ἦταν ἓνας ἄνθρωπος πού εἶχε ξηρό τό χέρι του. Καὶ τόν παρακολουθοῦσαν, ἐάν θά τόν θεραπεύσει κατὰ τό

κατηγορήσωσιν αὐτοῦ. Καί λέγει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἐξηραμμένῳ ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἐγειραι εἰς τὸ μέσον. Καί λέγει αὐτοῖς· Ἐξεστὶν τοῖς Σάββασι ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι; ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι; οἱ δὲ ἐσιώπων. Καί περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς, συλλυπούμενος ἐπὶ τῇ πωρώσει τῆς καρδίας αὐτῶν, λέγει τῷ ἀνθρώπῳ· Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου. Καί ἐξέτεινε, καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιῆς ὡς ἡ ἄλλη.

(Τὰ κάτωθι κατὰ τὸ Τυπικὸν παραλείπονται. Παρατίθενται ὁμῶς ἐκ σεβασμοῦ πρὸς τὸ λειτουργικὸν Τριῶδιον).

Σοὶ δόξα πρέπει. . .

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 48-50).

Πληρωτικά. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 46-48).

Ἀπόστιχα. Στίχοι. (Σελ. 50).

Χορεύουσι στίφη Μαρτύρων χαρμονικῶς, νῦν ἐν τῷ τεμένει σου, ἄθλοφόρε Θεόδωρε, καὶ Ἀγγέλων τὰ τάγματα τοὺς ἄθλους κροτοῦσι τῆς καρτερίας σου· Καὶ αὐτὸς ὁ στεφοδότης Χριστὸς πάρεστι, πλουτοποιὰ χαρίσματα τοῖς ὑμνωδοῖς δεξιᾷ παρεχόμενος· ὃν ποθήσας ἐζήτεις καὶ εὐρῶν ὠμίλησας, ὥσπερ ἐπόθησας. Ὅν ἰκέτενε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἡ καθαρὰ καὶ πανάμωμος Νηστεία,

Σάββατο, γιὰ νὰ τὸν κατηγορήσουν. Καί λέγει στὸν ἄνθρωπο πού εἶχε ξηρὸ τὸ χέρι του· Σήκω καὶ στάσου στὴ μέση. Καί λέγει σ' αὐτούς· Ἐπιτρέπεται κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Σαββάτου νὰ κάνει κανεὶς καλὸ ἢ κακὸ; Νὰ σώσει ἢ νὰ θανατώσει μιὰ ψυχὴ; Κι ἐκεῖνοι σιωποῦσαν. Καί βλέποντάς τους γύρω-γύρω μέ ὀργή, ἀλλὰ καὶ αἰσθανόμενος λύπη γιὰ τὴν πόρωση τῆς καρδιάς τους, λέγει στὸν ἄνθρωπο· Ἄπλωσε τὸ χέρι σου. Καί τὸ ἄπλωσε, καὶ ἀποκαταστάθηκε τὸ χέρι του ὑγιές, ὅπως τὸ ἄλλο.

(Τὰ παρακάτω παραλείπονται κατὰ τὸ Τυπικὸν.

Καταχωροῦνται ὁμῶς ἀπὸ σεβασμοῦ πρὸς τὸ λειτουργικὸ Τριῶδιο).

Σοὶ δόξα πρέπει. . .

(Συλλειτουργικό. Σελ. 48-50).

Πληρωτικά. Κεφαλοκλισία.

(Συλλειτουργικό. Σελ. 46-48).

Ἀπόστιχα. Στίχοι. (Σελ. 50).

Χορεύουν χαρούμενα τὰ πλήθη τῶν Μαρτύρων τώρα στό ναό σου, Ἀθλοφόρε Θεόδωρε, καὶ τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων χειροκροτοῦν τὰ κατορθώματα τῆς ὑπομονῆς σου· Καὶ ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, πού δίνει τὰ στεφάνια, εἶναι παρῶν παρέχοντας μέ τὸ χέρι του στοὺς ὑμνωδοὺς χαρίσματα πλουτοποιὰ (πού πλουτίζουν)· Τὸν ὅποιο Χριστό ἐπειδὴ πόθησες τὸν ζητοῦσες, καὶ ἀφοῦ τὸν βρήκες, συναναστράφηκες μαζί του, ὅπως ἀκριβῶς πόθησες. Αὐτὸν ἰκέτενε νὰ σώσει, καὶ νὰ φωτίσει τίς ψυχές μας.

Θά εὐφρανθεῖ ὁ Δίκαιος μέσα στὴ χάρη τοῦ Κυρίου.

Ἡ καθαρὴ καὶ παναμόλυντη νηστεία, ἀφοῦ ἦλθε κον-

ἐπιδημήσασα νῦν πρὸς ἡμᾶς, μαρτυρικῶν θαυμάτων, τελετὴν συνεισήγαγε· διὰ γὰρ Νηστείας, τῶν ψυχικῶν μολυσμῶν, καὶ ρύπων ἐκκαθαίρομεθα. Καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν σημείων καὶ ἄθλων, γενναίως κατὰ τῶν παθῶν ἀνδριζόμεθα· Ὅθεν καὶ τῆς ἱεράς ἐγκρατείας τῆ χάριτι φωτιζόμενοι, καὶ ταῖς θαυματουργίαις Θεοδώρου τοῦ Μάρτυρος τῆ πρὸς Χριστὸν στηριζόμεθα πίστει· αἰτούμενοι αὐτόν, σωτηρίαν βραβεῦσαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Τῆ μαρτυρικῆ σου πρὸς Θεὸν παρρησία, Θεόδωρε, τό τοῦ Αποστάτου, κατὰ τῆς Χριστοῦ πίστεως μηχανήμα, μάταιον ἀπετέλεσας· ὑπέρμαχος τῶ εὐσεβοῦντι χρηματίσας λαῶ, δι' ἐπιστασίας φρικτῆς, τῶν μεμολυσμένων βρωμάτων θυσίαις εἰδωλικάις αὐτούς λυτρωσάμενος· ὅθεν σε καὶ εἰδώλων καθαιρέτην καὶ ὡς τῆς ποιμνῆς Χριστοῦ σωτήρα καὶ φύλακα καὶ προστάτην ἡμῶν εὐεπήκοον, τιμῶντες δεόμεθα ἐν ἄσμασιν, ἰλασμόν καὶ φωτισμόν, διὰ σοῦ δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα...

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῆ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τό ἀσεβές καὶ τῶν τυράννων τό ἀπηνές ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. Ἄλλ' ὦ θείων δωρεῶν

τά μας, εἰσήγαγε μαζί της τελετὴ πρὸς τιμὴν μαρτυρικῶν θαυμάτων· Διότι μέ τῆ νηστεία καθαρίζομαστε ἀπό τούς ψυχικούς μολυσμούς καὶ τίς ἀκαθαρσίες· Καὶ μέ τά θαύματα καὶ τούς ἄθλους τῶν Μαρτύρων γινόμαστε ἄνδρες γενναῖοι κατὰ τῶν παθῶν· Γι' αὐτό καὶ φωτιζόμενοι ἀπό τῆ χάρι τῆς ἀγίας ἐγκρατείας, καὶ μέ τά θαύματα τοῦ Μάρτυρος Θεοδώρου στηριζόμεθα στήν πίστη πρὸς τόν Χριστό· Ζητώντας ἀπ' Αὐτόν νά δώσει στίς ψυχές μας ὡς βραβεῖο τῆ σωτηρία.

Στίχ. Ὁ Δίκαιος θά ἀνθίσει σάν φοῖνικας, καὶ θά πολλαπλασιασθεῖ ὅπως οἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου.

Μέ τό θάρρος σου πρὸς τόν Θεό ὡς Μάρτυρας, Θεόδωρε, ματαίωσες τήν παγίδα τοῦ ἀποστάτη κατὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ· Ἀφοῦ ἔγινες ὑπέρμαχος (ὑπερασπιστής) τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ λυτρώνοντάς τους μέ παρουσία ἐκπληκτικὴ ἀπό τά τρόφιμα τά μολυσμένα μέ θυσίες εἰδωλολατρικές Γι' αὐτό καὶ τιμώντας ἐσένα ὡς καταλυτὴ τῶν εἰδώλων, καὶ σάν σωτήρα καὶ φύλακα τῆς ποιμνῆς (τοῦ κοπαδιοῦ) τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὡς προστάτη ἔτοιμο νά μᾶς ἀκούσεις, παρακαλοῦμε μέ ὕμνους, νά δωρηθεῖ στίς ψυχές μας συγχώρηση καὶ φωτισμός διὰ μέσου σου στίς ψυχές μας.

Δόξα...

Αφοῦ ὀπλίσθηκες μέ ἀθλητικὴ ἀνδρεία, Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὑπερασπιζόμενος μυστηριωδῶς τῆ λογικὴ λατρεία μέ τῆ δυνάμη του, ἀπέδειξες ἀδύνατη τήν ἀσέβεια τῶν εἰδώλων καὶ τῆ σκληρότητα τῶν τυράννων καταφρονώντας τά βασανιστήρια καὶ τήν πρόσκαιρη φωτιά. Ἀλλά ἐσύ πού εἶσαι καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα τῶν

<p>καί πρᾶγμα καί ὄνομα, ἀπό πάσης περιστάσεως τῆ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.</p> <p>Καί νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.</p> <p>Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι. (Σελ. 50).</p> <p>Τρισάγιον. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 15-16).</p> <p>Ἀπόλυσις. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).</p>		<p>θεϊκῶν δωρεῶν, σῶζε μέ τὴν πρεσβείᾳ σου ἀπό κάθε δύσκολη περίστασι αὐτοῦς πού ἐκτελοῦν τὴ μνήμη σου.</p> <p>Καί νῦν... Θεοτοκίον.</p> <p>Κυρία δέξου τίς δεήσεις τῶν δούλων σου καί λύτρωσέ μας ἀπό κάθε ἀνάγκη καί θλίψη.</p> <p>Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι. (Σελ. 50).</p> <p>Τρισάγιο. (Συλλειτουργικό. Σελ. Σελ. 15-16).</p> <p>Ἀπόλυση. (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).</p>
--	--	---